

Kihez tartozunk?

A mai vasárnap evangéliumában az Adófizetéssel kapcsolatban fordulnak Jézushoz. Máté evangélista elárulja a kérdezők szándékát, miszerint bele akarnak kötni Jézus szavaiba, tanításába. A farizeusok nem bízzák a dolgot a véletlenre, hanem félrevonulnak, tanácskoznak, ügyesen kigondolják kérdésüket. A kérdés egyszerű, s látszólag egyszerűen lehet rá majd válaszolni. „Szabad-e adót fizetni a császárnak vagy nem?” (Mt 22,17).

Az adófizetés az egykori zsidóság körében mindennapos kérdés lehetett, s bizonyára sok vitát eredményezhetett az igennel és a nemmel felelők között. Jézus azonban nem a megszokott módon, nem egyszerű egyetértéssel vagy elutasítással válaszol, s ennek megvan a maga oka. Érdeemes ismernünk a kérdés háttérében álló történelmi helyzetet. Jézus korában a zsidók országa a Római Birodalom fennhatósága alatt állt, az adófizetés elfogadása a római uralom elfogadását jelentette, megtagadása pedig az idegen elnyomás elutasítását. A Jézusnak szegezett kérdés egyes csapdát rejt. Ha azt válaszolja, hogy szabad adót fizetni a császárnak, akkor ezzel elismeri az idegen, elnyomó hatalmat, és ez sok zsidó emberből váltana ki megütközést, ellenszenvet, olyanokból, akik hittek a nép szabadságában, függetlenségében. Ők azok, akiknek a fejében erősen élt a Messiás- király gondolata, aki majd megfogja szabadítani a választott népet az idegen uralomtól. Ha viszont helytelenek nevezi az adófizetést, akkor ez a római császár elleni lázadásnak számítana, s azzal vádolhatnák, hogy fellázítja a népet. A csapda kikerülhetetlennek

tűnik, bármit is válaszol a kérdező, szavaiba könnyen beleköthetnek. Jézus felismeri a csapdát, a kérdezők gonosz szándékát és könnyedén tér ki: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré – az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,21). Ebbe aztán senki nem tud belekötni, senki nem tud hibát találni. E felelettel nem megy bele a politikai vitába, ezért ellenfeleinek később újabb témát kell keresniük, ami vádaskodásuk alapja lehet.

Az evangéliumi párbeszédben szereplő pénz, az adópénz a császáré. A pénzérmén az ő arcképe látható, s ez jelzi, hogy a pénz az ő tulajdonát képezi. De kié az ember? Kihez tartozunk mi, emberek? Ahhoz, akinek képét magunkon viseljük. Kinek a képe van rajtunk? A szentírás szerint Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette. Vajon hordozom-e arcomon Jézus arcát? Vajon odaadom-e magamat Istennek, akinek képét magamon viselem?

Örömmel

Egyházunk a mai vasárnapon a Missziós Világnapot tartja.

Minden megkeresztelt ember meghívást kap, hogy tanúságot tegyen Jézusról. Ahogyan ő átadta magát az Atyának, ahogyan előttünk járt az alázatos szolgálat és a szeretet cselekedeteivel, ahogyan a kereszten odaadta életét, hogy újra megtalálja azt, ugyanúgy kell nekünk is élnünk, Istennek felajánlva önmagunkat. Jézus egész élete missziós jellegű, a mennyei Atya küldöttként érkezett a világba, majd pedig küldetését befejezve maga is küldetést adott tanítványainak. A misszió azt jelenti, hogy szenvedélyesen szeretjük Jézust és cselekvő szeretettel fordulunk embertársaink felé. A mennyei Atya az öröm forrása, a Fiú az öröm megnyilvánulása, a Szentlélek pedig az öröm éltetője bennünk. Induljunk és tegyünk tanúságot Krisztusról örömmel!

Istent keresve

Mindenható és teremtő Istenünk! Te az embert a saját képedre és hasonlatosságodra teremtetted. Szívünkbe adtad a vágyat, hogy téged keressünk és benned találjuk meg boldogságunkat. Fiaid, Jézus azt kéri tőlünk, hogy hozzá váljunk hasonlóvá.

Segíts minket, hogy arcunkon hordozzuk Jézus arcát! Segíts, hogy egészen odaadjuk, felajánljuk magunkat neked! Adj nekünk bölcsességet, hogy felfogjuk Jézus szavainak értelmét, komolyan vegyük azt és megadjunk neked mindent, ami téged illet!

Évközi 29. vasárnap
Iz 45,1,4-6
1Tessz 1,1-5b
Mt 22,15-21

Hétfő, Kapisztrán Szent János
Róm 4,20-25
Lk 12,13-21

Kedd
Róm 5,12,15b
17-19,20b-21
Lk12,35-38

Szerda Szent Mór
Róm 6,12-18
Lk 12,39-48

Csütörtök
Róm 6,19-23
Lk 12,49-53

Péntek
Róm 7,18-25a
Lk 12,54-59

Szombat, Szent Simon és Júdás Tádé ap.
Ef 2,19-22
Lk 6,12-19

Évközi 30. vasárnap
Kiv 22,20-26
1Tessz 1,5c-10
Mt 22,34-40